

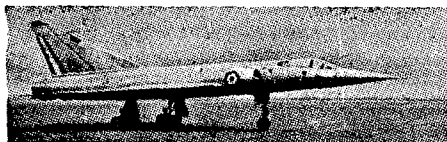
אך הלא את?

הסטוריה רבתי — מהי? התשובה: — זו של צבא ארה"ב במלחמה השנייה. זה עתה הופיע הכרך ה-45 שבה ועוד היד נטויה, והעט כותב. הנושא דוקא אקטואלי למדי: — "תכנון אסטרטגי למלחמת ברית — 1943-44".

לפי העתונות האוירית הצבאית של חדשי 1960 הראו שונים מתכונת צרפת לפתור את בעיה ה"כלי".

הנושא של מצות האטום האסטרטגיות החדשות שלה באמצעות המפציץ החדש, "מיראז' A", שנועד להיות מוכן לתפעול לשנת 1965; וההנחה היתה, כנראה, כי מפציצים אסטרטגיים אלה לא יהיו כפויים למיקודה של נאט"ו. אכן, בזמן האחרון התרבו הניחושים כי צרפת תראה טילים חדשים מתוצרתה בתורת ה"נושא" העיקרי של כלי-זינה הגרעיניים.

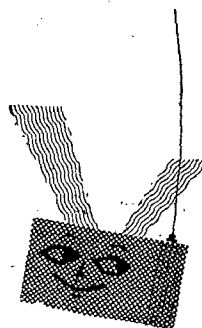

תקציב ההגנה הצרפתי עלה ב-1960 16,38 מיליארד פרנקים "חדשים" — תוספת להלכה של 3,1 מיליארד על 1959. ואמנם, עם הכדלימה בערך הכסף, אין למעשה כל העלאה — אך מענינות התמורות בחלקו של תקציב ההגנה בתקציב הכולל: ב-1956 — 28,6%; ב-1959 — 24,71%; יכזראה ב-1960 — עוד נמוך מזה.

בידיעות על צבא ארה"ב מסופר כי "בחור אמצעי הגנתי גרידא" עומד הוא להוציא 32 מיליון דולר על רקיסות הדישות שבחדישות ללוחמה כימית, 115 מ"מ קוטרן, שניתן לירותן, 45 בבת אחת. מקנה משגר אחד. באמצעותן ניתן יהיה להשתמש ב"מב"ח" רחב מאוד של גוים: — החל ב"גז העצבים" הקטלני — ועד לטיפוסים כאלה אשר משתקים את היריב רק למספר שעות מוגבל.

בצרפת מותח מכשיר בילול ("jamming device") אלקטרוני, שביכולתו לשגר, במספר גדול של ערוצים, אותות אלקטרוניים כה מרובים עד שמכשירי הקרב מכוונים המכ"מ של היריב לא יוכלו לזכות ב"אחיזה" על מטרם. כלי זה (המכונה "קארצינוט" רון") כה קטן שניתן לשאתו במטוס, או אף

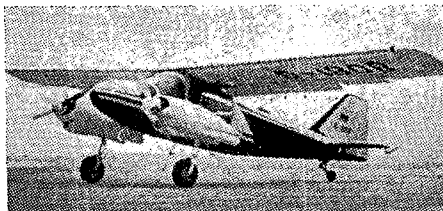
להכלילו בטיילים הגדולים יותר. איש-מדע צרפתי פתח, ועתה שוקלים אפשרות ליצרו במשותף ע"י צרפת וגרמניה.

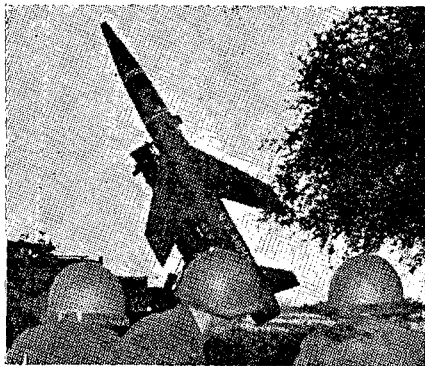

באביב 1960 הודיע מיניסטרויה ההגנה הבריטי כי צבא בריטניה עומד להחליף את הטיל קרקע-קרקע "קורפורל" האמריקאי בטיל בריטי, העומד בסיבתוחו והמכונה "בלוויטר" ("מים-כחולים"), שטוחו 50-65 ק"מ. בענין האפשרות יות השונות הקשורות בנושק חדש זה (ה"טילה-קורפוסית") — ראה ב"מערכות" חוב' קכ"ט, במדור "הדים" עמ' 24.

בגרמניה עומד עתה בפתוחו מטוס מיסיפוס "דורניר דו-28". מטוס זה, שהוא אטי למדי (מהירות השיוט — כ-250 ק"מ), וקצרות יחסית — ערכו בכך. כי יש בו משום מזיגה של מטוס-הובלה-ההסעה קל, תקין ושל מטוס להמראה "כמעט-אנבית" (או, על כל פנים, תלולה מאוד), תוך שימוש בנתיבי-המראה בני 150-200 מ' בלבד.

בזמן האחרון כה גברה צפיפות תעבורת-האוויר, צבאת ואזרחית, בשמי מערב-גרמניה — עד שהמקרים של כמעט-התנגשות בין מטוסים מת-אמנים של חיל-האוויר הגרמני לבין אוירונ-התחבורה נתרבו באופן כמעט-מפחיד. כתוצאה, מתבצעות טי-סות-האימונים הגדולות של טייסי חיל-האוויר הגרמני בעיקר בשמי שטחים יס-תיכוניים: סרדיניה-האי, ולוב שבאפריקה.

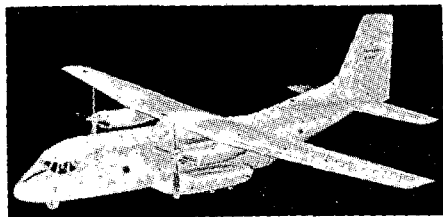
ב־1960 עומד הצבא האמריקאי לאמן ולצייד 7 גדודי דים נוספים של טיילי „לאקרוס“, שנועדו לפעול בתפקיד „ארטילרי“ בחזית (טוחם כ־30 ק"מ, וכן השיגור מורכב על משאית של 2.5 טון). אימונו של גדוד כזה מצריך 8 חדשי הרכה אינטנסיבית. עדיכה הופעלו בשירות 6 גדודים, שמהם שנים נמצאים בגרמניה.

שיתוף צרפתי-גרמני באוויר עומד להתגלם, תוך שנתיים, עם ייצורו של „מטוס תובלת-סער“-המשור-תף, „טראנסאל 160“ (TRANSALL C-160). ה„אבטיפוס“ הראשון של מטוס זה יתחיל כנראה בטיסות-מבחן שלו באמצע 1962 — ונראה שיהיה בו משום ממשיך-יורש למטוסי „נור-אטלס“.

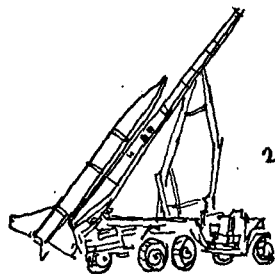
לשמש „זרוע-ההלם“ של צבא-ארצה — זהו יעודו של ה„קורפוס האסטרטגי“, בן 4—3 הדיביזיות, אשר עליו להיות תמיד מוכן לפעולה בכל חלקי-התבל שהוא. ברם, נמצא כי אין כוונות יחידותיו מספקת. מה עשו להרמת הדריכות? מפקד „כוחות-הצבא שבפנים-ארצה“ החליט להעניק „לוחית-כבוד — שתעבור מיחידה ליחידה מדי שנה — לאותה יחידת ה„קורפוס האסטרטגי“ שתזכה לציון הטוב ביותר מבחינת כוונותה. הענקת ה„לוחית“ לראשונה נתקיימה באפריל 1960.

לפי ידיעות שנפוצו, בעתונות-האווירית האירופאית, הופיעו ב„ארצות-הגרורות“ של ה„גוש המזרחי“, בצד כנייה-שיגור הקבועים, המצויים מזה זמן מה, גם כנים ניידים לטילים שנועדו ל„טוחי-בי-גיים“ (דהיינו, למרחקים של, בערך, 3000—1500 ק"מ). כנים-ניידים כאלה מהווים כנראה מטרת קטנות למדי, ואף ניתן להסוותם, בקלות יחסית וב-אמצעים לארבים. יתר על כן — לפי אותן ידיעות, לשיגור מכנים אלו נועדו רק טילים המופעלים בחומר דלק-מוצק, וכתור-צאה מוכן יגדל במידה ניכרת קצב-הירי.

לפי התפיסה שהונחה ביסוד מבנה של „דיביזיה מדגם 59“ הצרפתית, יתבצע תיאום אשם של כלי-האש ה„מקובלים“ שבה ברמות שלמות מהדיביזיה (ברזי גדות — או „קבוצות-קרב“), ואילו הדיביזיה — היא שתתאם, בצותא, גם את אמצעי האש ה„מקובלים“ וגם אלה האטומיים; וכמסקנה מכך ינתנו לה מעתה אמצעי-טיור כאלה אשר יאפשרו לה גם הצפית לעומקו של איזור-הקרב, מעל לשטחי-עורפו של היריב, כמוכן שהאקטואליות של הסדרים חדשים אלה נובעת בראש-ווראשונה מעובדת פיתוחו של נשק-גרעיני צרפתי-עצמי.

2

מה זה צבא אוויר?